

אותך? הלכו כְּאֶחָד כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלַיּוֹם אַחֵר לוֹו אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה מֵיָלִין, וְהִלְךְ לְדַרְכּוֹ.

וְהַאֲמַרְןָ אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, הָרִי בְּאֵרוֹ הַחֲבָרִים, שְׁנַצְנִצָּה בְּהֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאָמְרוּ וְלֹא יָדְעוּ מָה אָמְרוּ. לְאִישׁ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר, וְהָיוּ יָמִים שֶׁלֹּא אָכַל בֶּשֶׂר. יוֹם אֶחָד כָּא דִּב לְטַל כֶּבֶשׂ אֶחָד. בָּרַח הַכֶּבֶשׂ, וְהִדִּב אַחֲרָיו, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ אִישׁ לַמִּדְבָּר. רָאָה כֶּבֶשׂ וְהִחֲזִיק בּוֹ וַיִּשְׁחֲטוּ, וְאָכַל בֶּשֶׂר.

דְּבַר אַחֵר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר א) שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה וְגו'. שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא שְׁחוּרָה מִן הַגְּלוּת. וְנִאֲוָה - שֶׁהִיא נִאֲוָה בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים כְּשֵׁרִים. בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם - שְׁעַל זֶה זְכָאִים לְרַשֵּׁת אֶת יְרוּשָׁלַם שֶׁל מַעְלָה. כְּאֵהְלִי קִדְר - אֵף עַל גַּב שֶׁהִיא קוֹדֶרֶת בְּגִלוּת, בְּמַעֲשִׂים הִיא פִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, פִּירִיעוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁשְׁלוֹם כְּלוֹ שְׁלוֹ.

רַבִּי חֲזִיָּא הַגְּדוֹל הָיָה הוֹלֵךְ לְבַעֲלֵי הַמִּשְׁנָה לְלַמֵּד מֵהֶם. הִלְךְ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְרָאָה פְּרָגוּד אֶחָד שֶׁהָיָה מִפְּסִיק בְּבֵיתָ. תָּמָה רַבִּי חֲזִיָּא. אָמַר, אֲשַׁמַּע דְּבַר מִפִּי מַכְּאָן.

שָׁמַע שֶׁהָיָה אוֹמֵר, בָּרַח דוּדֵי וּדְמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרָה הָאֵילִים. כָּל הַכְּסוּפֵי שְׁכּוֹסְפִים יִשְׂרָאֵל (מלפניו) מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא שְׁאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּאֻתְּמֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֲלֹא בּוֹרַח כְּצַבִּי אוֹ כְּעַפְרָה הָאֵילִים.

מָה הַטַּעַם? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חֲזִיָּה בְּעוֹלָם עוֹשֶׂה כְּמוֹ

יַעֲקֹב. אֵתוּ חֲבַרְיָא וּנְשָׁקוּהוּ, אָמְרוּ, וּמָה אֲנִתְּ לְגַבְזָן, וְלֹא הוֹיִנָן יַדְעִין בְּךָ. אֲזָלוּ כְּחֻדָּא כָּל הַהוּא יוֹמָא לְיוֹמָא אַחְרָא אֲזַפּוּהוּ תַּלְתַּת מֵיָלִין, וְאֲזִיל לְאוּרְחִיָּה.

וְהַאֲמַרְןָ אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. (שמות ב') רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, הָא אוּקְמוּהִי חֲבַרְיָא, דְּנַצְנִצָּא בְּהוּ רוּחַ קְדֻשָּׁא, וְאָמְרוּ, וְלֹא יָדְעוּ מָה אָמְרוּ. לְבַר נֶשׁ, דְּהוּהָ יְתִיב בְּמִדְבָּרָא, וְהוּוּ יוֹמִין דְּלֹא אָכַל בֶּשֶׂרָא. יוֹמָא חַד אֶתָּא דוּבָא לְנִטְלָא חַד אִימְרָא, עֶרְק אִימְרָא, וְדוּבָא אֲבַתְרִיָּה, עַד דְּמָטוּ לְגַבֵּי הַהוּא בַר נֶשׁ לְמִדְבָּרָא, חֲמָא אִימְרָא, וְאַתְקִיף בֵּיהּ וַיִּשְׁחַטֶּיהָ וְאָכַל בֶּשֶׂרָא.

דְּבַר אַחֵר (שמות א') וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר השירים א') שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה וְגו', שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה - דְּהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּהִיא שְׁחוּרָה מִן גְּלוּתָא, וְנִאֲוָה, דְּהִיא נִאֲוָה בְּאוּרִייתָא, וּבְכַפְקוּדִין, וּבְעוּבָדִין דְּכַשְׁרָן. בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, דְּעַל דָּא, זְכָאִין לְיִרְתָּאָהּ יְרוּשָׁלַם דְּלַעֲיָלָא. כְּאֵהְלִי קִדְר, אֵף עַל גַּב דְּהִיא קוֹדֶרֶת בְּגִלוּתָא, בְּעוּבָדִין הִיא כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, פִּירִיעוֹת, דְּמַלְכָּא דְּשְׁלָמָא כְּלָא דִּילֵיהּ.

רַבִּי חֲזִיָּא רַבָּא, הָוָה אֲזִיל לְגַבֵּי מְאָרִיָּהוּן דְּמַתְנִיתָא, לְמִילָף מְנִיָּיָהוּ. אֲזָל לְגַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְחֲמָא פְּרָגוּד חַד, דְּהוּהָ פְּסִיק בְּבֵיתָא. תָּוָה רַבִּי חֲזִיָּא, אָמַר, אֲשַׁמַּע מְלָה מִפּוּמִיָּה מְהֵכָא.

שָׁמַע דְּהוּהָ אָמַר, (שיר השירים ח) בָּרַח דוּדֵי וּדְמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעוֹפֵר הָאֵילִים. כָּל כְּסוּפָא דְּכְסִיפּוֹ יִשְׂרָאֵל (מקמיה) מִקְּוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּאֻתְּמֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֲלֹא בּוֹרַח כְּצַבִּי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים.

מָאֵי טַעַמָּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חֲזִיָּה בְּעוֹלָם

הצבי או כעפר האילים. בזמן שהוא בורח, הולך מעט מעט ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנו, ולעולם הוא תמיד מחזיר את ראשו לאחוריו. כך אמרו ישראל: רבוננו של עולם, אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו - יהי רצון שתברח כמו הצבי או כעפר האילים, שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח. זהו שכתוב (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכולתם. דבר אחר - הצבי, כשהוא ישן, הוא ישן בעין אחת, והאחרת הוא נעור. כך אמרו ישראל לקדוש-ברוך-הוא, עשה כמו הצבי, שהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל.

שמע רבי חייא ואמר, אם עליונים (פוסקים) עוסקים בבית, ואני יושב בחוץ? בכה. שמע רבי שמעון ואמר, ודאי שכונה בחוץ, מי יצא? אמר רבי אלעזר בנו, אם אני אשגף - (בחול) לא אשגף, שהרי השכינה מחוץ אלינו. שתפנס השכינה, ותהיה אש שלמה. שמע קול שאומר: עדין לא נסמכו הסומכים, והשערים עדין לא התקנו, ומקטני ומאגלין הבשמים של עדין, שקצת הוא. לא יצא רבי אלעזר.

ישב רבי חייא, בכה ונאנח. פתח ואמר, סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים. נפתח שער הפרגוד, לא נכנס רבי חייא. זקף רבי שמעון את עיניו ואמר, מזה נשמע שנתנה רשות למישהו בחוץ, ואנו בפנים! קם רבי שמעון. הלכה האש ממקומה עד מקום רבי חייא. אמר רבי שמעון, ניצוץ אור התאלם פיו של רבי חייא.

עושה כמו הצבי או כעפר האילים, בזמן שהוא בורח הולך מעט מעט, ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנו, ולעולם תמיד הוא מחזיר את ראשו לאחוריו. כך אמרו ישראל, רבוננו של עולם, אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו, יהי רצון, שתברח כמו הצבי או כעפר האילים, שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח, הדיא הוא דכתיב, (ויקרא כ"ו) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכולתם. דבר אחר, הצבי כשהוא ישן, הוא ישן בעין אחת, והאחרת הוא נעור, כך אמרו ישראל להקדוש ברוך הוא, עשה כמו הצבי, שהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל.

שמע רבי חייא ואמר, אי עלאין (פוסקים) עסקין בביתא, ואנא יתיב אבראי, בכה. שמע רבי שמעון ואמר, ודאי שכנינתא לברא, מאן יפוק. אמר רבי אלעזר בריה. אי אנא קלינא, (בחול) לא קלינא דהא שכנינתא ברא מננא, ליעול שכנינתא, ותיהוי אשתא שלימתא. שמע קלא דאמר, עד לא סמכין אסתמכו, ותרעין לא אתתקנו, ומזוטרי (נ"א ומזוטרי) דבוסמיא דעדן דכעין הוא, לא נפק ר' אלעזר.

יתיב רבי חייא, בכה ואתגנח, פתח ואמר, (שיר השירים ב') טוב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים. אתפתח תרעא דפרגודא, לא עייל רבי חייא, זקוף רבי שמעון עינוי ואמר, שמע מינה אתיהיב רשותא למאן דאיהו אבראי ואנן לגו. קם רבי שמעון, אזל אשא מדיוכתיה, עד דוכתא דרבי חייא, אמר רבי שמעון, קוזטיפא דנהורא דקליטרא (ס"א דקליטרא) לבר, ואנא הכא לגו, אתאלם פומיה דרבי חייא.

הקליטה בחוץ, של המפתח ואנו פאן בפנים!?

בִּיּוֹן דְּעָאֵל לָגוּ, מֵאִיף עֵינױ, וְלֹא זָקִיף רִישִׁיָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, קוּם אַעֲבֹר יָדְךָ אַפּוּמִיָּה, דְּלֹא יָדַע בְּהֵאֵי, דְּלֹא רָגִיל בִּיָּה. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר, אַעֲבֹר יָדִיָּה אַפּוּמִיָּה דְּרַבִּי חֵיָּיא, פְּתַח פּוּמִיָּה רַבִּי חֵיָּיא, וְאָמַר, חָמָא עֵינָא מַה דְּלֹא חֲמִינָא, אֲזִידְקָף דְּלֹא חֲשִׁיבָנָא, טָב לְמִימַת בְּאַשָּׁא דְּדַהֲבָא טָבָא דְּלִיק.

בְּאַתְרַּ דְּשְׁבִיבִין זְרָקִין לְכָל עֵיבֵר, וְכָל שְׁבִיבָא וְשְׁבִיבָא, סְלִיק לְתַלְתַּ מְאָה (דף י"ד ע"ב) וְשְׁבַעִין רְתִיכִין. וְכָל רְתִיכָא, אַתְּפָרֵשׁ לְאַלְף אֶלְפִין, וְרַבּוּא רַבּוּוֹן, עַד דְּמָטוּ לְעַתִּיק יוּמִין, דִּיתִיב עַל פְּרִסְיָא, וְכַרְסְיָא מְזִדְעֻזְעָא מְגִיָּה, לְמֵאתָן וְשִׁתִּין עֲלָמִין.

עַד דְּמָטָא לְאַתְרַּ עֵדוּנָא דְּצַדִּיקֵיָּא, עַד דְּאַשְׁתַּמַּע בְּכָל רְקִיעִין, וְכָל עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְכִלְהוּ בְּזַמְנָא חָדָא, תְּוֹהִיִן וְאַמְרִין, הָדִין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּהוּה מְרַעִישׁ כִּלָּא, מָאן יְכִיל לְמִיקָם קָמִיָּה. דִּין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּבִשְׁעַתָּא דְּפִתַח פּוּמִיָּה לְמַשְׁרֵי לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא, צִיִּיתִין לְקַלְיָה, כָּל פְּרִסּוֹן וְכָל רְקִיעִין וְכָל רְתִיכִין, וְכָל אֵינּוֹן דְּמִשְׁבַּחֵי לְמַרְיָהוֹן.

לִּית דְּפִתַּחִין וְלִית דְּמַסִּימִין, כִּלְהוּ מִשְׁתַּכַּחִין, עַד לָא אֲשַׁתַּמַּע (ג"א וְלִשְׁתַּמַּע) בְּכָל רְקִיעֵיָּא דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, פְּטָרָא. פֶּד מְסִיִּים רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא, מָאן חָמִי שִׁירִין, מָאן חָמִי חֲדוּתָא, דְּמִשְׁבַּחִין לְמַרְיָהוֹן, מָאן חָמִי קָלִין דְּאַזְלִין בְּכִלְהוּ רְקִיעִין. אַתִּיִן כִּלְהוּ בְּגִינְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכַרְעִין וְסַגְדִּין קָמִי דְּמַרְיָהוֹן, סְלָקִין רִיחִין דְּבוּסְמִין דְּעֵדָן, עַד עַתִּיק יוּמִין, וְכָל הָאֵי בְּגִינְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן.

וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי רַבּוֹנָם, מַעֲלִים רִיחוֹת שֶׁל בְּשָׂמִים שֶׁל עֵדָן רַבִּי שְׁמַעוֹן.

בִּיּוֹן שְׁנַכְנַס פְּנִימָה, הוֹרִיד אֶת עֵינָיו וְלֹא זָקַף רִאשׁוֹ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, קוּם הֲעֵבֵר יָדְךָ עַל פִּי, שְׁלֹא יוֹדַע בְּזָה, שְׁלֹא רָגִיל בּוֹ. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְהֲעֵבִיר יָדוֹ עַל פִּי רַבִּי חֵיָּיא. פְּתַח פִּי רַבִּי חֵיָּיא וְאָמַר, רְאֵתָה עֵינֵי מַה שְׁלֹא רְאִיתִי. הַזְדַּקְפְּתִי שְׁלֹא חֲשַׁבְתִּי, שְׁטוֹב לְמוֹת בְּאֵשׁ שֶׁל זָהָב טוֹב שְׁדוּלָק.

בְּמִקּוּם שְׁזוּרְקִים שְׁבִיבֵי אֵשׁ לְכָל עֵבֵר, וְכָל שְׁבִיב וְשְׁבִיב עוֹלָה לְשֵׁלֶשׁ מְאוֹת וְשְׁבַעִים מְרַכְבוֹת, וְכָל מְרַכְבָּה נִפְרָדַת לְאַלְף אֶלְפִים וְרַבּוּא רַכְבוֹת, עַד שְׁמַגִּיעַ לְעַתִּיק הַיָּמִים שִׁיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶא, וְהַכֶּסֶא מְזִדְעוּזַע מִמְּנוֹ לְמֵאתִים וְשָׁשִׁים עוֹלָמוֹת.

עַד שְׁמַגִּיעַ לְמִקּוּם עֵדוּן הַצַּדִּיקִים, עַד שְׁנִשְׁמַע בְּכָל הַרְקִיעִים, וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְכֻלָּם בְּזַמַּן אֶחָד, תְּמַהִים וְאוּמְרִים: זֶהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁהִיָּה מְרַעִישׁ הַכֹּל, מִי יְכוּל לְעַמֵּד לְפָנָיו. זֶהוּ הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁבִשְׁעָה שְׁפוֹתַח פִּי לְהַתְחִיל לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, מְקַשְׁבִים לְקוּלוֹ כָּל הַכֶּסֶאוֹת וְכָל הַרְקִיעִים וְכָל הַמְרַכְבוֹת, וְכָל אוֹתָם שְׁמִשְׁבַּחִים אֶת רַבּוֹנָם.

אִין פּוֹתַחִים וְאִין מְסִימִים, כְּלָם נִמְצָאִים, עַד שְׁלֹא נִשְׁמַע (שִׁישְׁתַּמַּע) בְּכָל הַרְקִיעִים שְׁלַמְעֵלָה וְשְׁלַמְטָה פִּתְחוֹן פֶּה. כְּשִׁמְסִים רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, מִי רוּאָה אֵיזָה שִׁירִים? מִי רוּאָה אֵיזוֹ חֲדוּהָ שְׁמִשְׁבַּחִים לְרַבּוֹנָם? מִי רוּאָה אֶת הַקּוּלוֹת שְׁהוֹלְכִים בְּכָל הַרְקִיעִים? כְּלָם בָּאִים בְּשִׁבִיל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּרְעִים עַד עַתִּיק הַיָּמִים, וְכָל זֶה מִשׁוּם

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוּמְיָה וְאָמַר, שֵׁית דְּרַגִּין
בְּחַתּוֹ עַמִּיָּה דִּיעֲקֹב לְמִצְרַיִם וְכָל חַד וְחַד
עֲשֶׂרָה אֶלְפֵי רַבּוּא. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שֵׁית דְּרַגִּין
לְיִשְׂרָאֵל. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שֵׁית דְּרַגִּין לְכַרְסֵיִיא
דְּלַעִילָא. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שֵׁית דְּרַגִּין לְכַרְסֵיִיא
דְּלַתְתָּא. דְּכַתִּיב, (מלכים א', י') שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֹּסֵּא.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יחזקאל ט"ז) רַבְּכָה כְּצִמְחַ הַשָּׂדֶה
בְּתַתִּיף וְגו'. הָרִי שֵׁית. וְלִקְבְּלֵיהוֹן פְּתִיב, וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ וַיִּגְוּ.

תָּא חֲזִי, כָּל חַד וְחַד סְלִיק לַעֲשֶׂרָה, וְהוּוּ שְׁתִּין,
וְאֵינּוֹן שְׁתִּין גְּבַרִין דְּבַסְתְּרֵינִי שְׂכִינְתָּא,
וְאֵינּוֹן שְׁתִּין רַבְּבָן, דִּנְפָקוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא,
וַדְּעָלוּ עִם יַעֲקֹב בְּגְלוּתָא.

אָמַר לִיָּה ר' חֲזִיָּא, וְהָא הוּוּ (ס"א תמינן) שְׂבַעָה,
וְסִלְקִין לְשַׁבְּעִין, אָמַר לִיָּה ר' שְׁמַעוֹן,
שְׂבַעִין לָאוּ מַהֲכָא, וְאֵי סִלְקָא דַּעְתָּךְ שְׂבַעָה,
הָא כְּתִיב (שמות כ"ה) וְשֵׁשֶׁה קַנִּים יוֹצְאִים מִצִּדֵּיהָ
שְׁלֹשָׁה קַנֵּי מְנוֹרָה וְגו'. וְקִנְהָ הָאֶחָד הָאֲמַצְעִי
לָאוּ בְּחַשְׁבָּנָא, דְּכַתִּיב, (במדבר ח') אֶל מוֹל פְּנֵי
הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ וְגו'.

עַד דִּהוּוּ יְתִבִּי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן
אָבוּי, מַה חֲמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְנַחְתָּא
יִשְׂרָאֵל, לְמִצְרַיִם בְּגְלוּתָא. אָמַר לִיָּה חָדָא
שְׂאֵלְתָא אַתָּ שְׂאִיל, אוּ תְרִין. אָמַר לִיָּה תְרִין.
גְּלוּתָא לְמָה. וְלְמִצְרַיִם לְמָה. אָמַר לִיָּה תְרִין
אֵינּוֹן וְאַתְחַזְרוּ לְחַד. אָמַר לִיָּה קוּם בְּקִיּוּמָךְ
בְּגִינְךָ יִתְקִיִּים לַעִילָא, מִשְׁמָךְ הָאֵי מְלָה, אֵימָא
בְּרִי אֵימָא.

פָּתַח וְאָמַר (שיר השירים ו') שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וְשְׁמוֹנִים פִּילְגָּשִׁים. שְׁשִׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת, אֵינּוֹן גְּבַרְיָא דְּלַעִילָא מַחִילָא דְּגַבּוּרָא
דְּאַתְאֲחַדָן בְּקַלִּיפִין (נ"א בגליפין), דְּחִיּוּתָא קַדִּישָׁא
גְּבוּרִים שְׁלַמְעֵלָה מַכַּח הַגְּבוּרָה שְׁנַאֲחִזִּים בְּקַלִּיפוֹת (בחקיקות) שֶׁל חֲזִיָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוּי וְאָמַר, שֵׁשׁ
דְּרַגּוֹת יָרְדוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם,
וְכָל אַחַת וְאַחַת עֲשֶׂרָה אֶלְפֵי
רַבּוּא. וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ דְּרַגּוֹת
לְיִשְׂרָאֵל, וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ דְּרַגּוֹת
לַכֹּסֵּא הָעֲלִיּוֹן, וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ
דְּרַגּוֹת לַכֹּסֵּא שְׁלַמְטָה, שְׂכַתוּב
שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֹּסֵּא. זֶהוּ שְׂכַתוּב
(יחזקאל טז) רַבְּכָה כְּצִמְחַ הַשָּׂדֶה
בְּתַתִּיף וְגו'. הָרִי שֵׁשׁ. וּכְנַגְדָן
כְּתוּב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ וַיִּגְוּ.

בָּא רְאָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָה
לַעֲשֶׂרָה, וְהָיוּ שְׁשִׁים, וְאוֹתָם
שְׁשִׁים גְּבוּרִים שְׂסָבִיב הַשְּׂכִינְיָה,
וְהֵם שְׁשִׁים רַבְּבוֹת שְׂיַצְאוּ עִם
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת וְשְׁנַכְנְסוּ עִם
יַעֲקֹב לְגְלוּתָא.

אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזִיָּא, וְהָרִי הָיוּ
(רואים) שְׂבַעָה וְעָלוּ לְשַׁבְּעִים.
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׂבַעִים לֹא
מִכָּאֵן. וְאִם תַּעֲלֶה בְּדַעְתָּךְ
שְׂבַעָה, הָרִי כְּתוּב (שמות כה)
וְשֵׁשֶׁה קַנִּים יוֹצְאִים מִצִּדֵּיהָ
שְׁלֹשָׁה קַנֵּי מְנוֹרָה וְגו'. וְקִנְהָ
אֶחָד הָאֲמַצְעִי לֹא בְּחַשְׁבָּוִן,
שְׂכַתוּב (במדבר ח) אֶל מוֹל פְּנֵי
הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ וְגו'.

עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, מַה
רְאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹרִיד
אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם בְּגְלוּתָא?
אָמַר לוֹ, שְׂאֵלָה אַחַת אַתָּה
שׂוֹאֵל, אוּ שְׁתִּים? אָמַר לוֹ,
שְׁתִּים. גְּלוּת לְמָה, וְלְמָה דוּקָא
לְמִצְרַיִם? אָמַר לוֹ, שְׁתִּים הֵן,
וְחֻזְרוֹת לְהִיּוֹת אַחַת. אָמַר לוֹ,
עֲמַד בְּעַמְדָךְ בְּשִׁבְלֶיךָ יִתְקַיֵּם
לְמַעַלָּה מִשְׁמָךְ דְּכַר זֶה. אָמַר
בְּנֵי, אָמַר.

פָּתַח וְאָמַר, (שיר ו) שְׁשִׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת וְשְׁמוֹנִים פִּילְגָּשִׁים.
שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת - אוֹתָם
שֶׁל חֲזִיָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.